

OZNANILA

30. december 2012

NEDELJA	SVETA DRUŽINA
30.12.	<p><i>ob 7h za farane</i></p> <p><i>ob 8.30 na Pernovem za + Franca in Antonijo Mirnik</i></p> <p><i>ob 10h za + Jožico in Romana Vipavc</i></p>
Ponedeljek	Silvester, papež
31.12.	<i>ob 7h za vse dobrotnike cerkve in župnije</i>
Torek	MARIJA, BOŽJA MATI - NOVO LETO
01.01. 2013	<p><i>ob 10h za + Ferdinanda Videnšek, obl.</i></p> <p><i>ob 16h na Pernovem za + Ivana Štajner</i></p>
Sreda	Bazilij
02.01.	<i>ob 7h za + Janeza Pohole</i>
Četrtek	Presveto Jezusovo ime
03.01.	<i>ob 7h za rajne starše Štokovnik, obl.</i>
Petek	prvi petek
04.01.	<i>ob 7h za + Danijela Kugler, obl.</i>
Sobota	prva sobota
05.01.	<i>ob 7h za + Silvestra Oštir, kot osmina</i>
NEDELJA	GOSPODOVO RAZGLAŠENJE - SV. TRIJE KRALJI
06.01.	<p><i>ob 7h za farane</i></p> <p><i>ob 8.30 na Pernovem za + Nežo in Vinka Štefančič, obl.</i></p> <p><i>ob 10h za rajne Vebrovc, obl.</i></p>

OB KONCU LETA SE ISKRENO ZAHVALIMO VSEM, KI STE KAKORKOLI NA DUHOVNEM IN MATERIALNEM PODROČJU SODELOVALI V ŽUPNIJI - IN VSEM ŽELIMO BOŽJEGA BLAGOSLOVA IN ČIMVEČ SREČE V NOVEM LETU.

Župnik Janko s ključarji in Župnijskim pastoralnim svetom

NEDELJA SVETE DRUŽINE

Ko so ga (starši) zagledali,
so se zavzeli in
njegova mati mu je rekla:
»Otrok, zakaj si
nama to storil?
Glej, tvoj oče in jaz sva te
žalostna iskala.«
In rekel jima je:
»Kaj sta me iskala?
Ali nista vedela,
da moram biti v tem,
kar je mojega Očeta?«
Toda ona nista razumela
besed, ki jima jih je rekel.

(Lk 2,48–50)

Jezus ni ljubeč in za vzgojo enostaven otrok. V pripovedi o dvanajstletnem Jezusu v templju Luka prikaže prvi družinski konflikt. Jezus se dela samostojnega. Ne vrne se s staršema. Ko ga po treh dneh brezplodnega iskanja najdeta v templju, sedi sredi med učitelji, jih poslušajo in sprašujejo (Lk 2,46). V Marijinih besedah zvenita očitek in bolečina, ki ji jo je pripravil njen sin: »Otrok, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z bolečino iskala« (Lk 2,48). Jezusov odgovor staršema je nerazumljiv. Jezus imenuje Boga svojega Očeta. Njemu pripada, ne svojima staršema.

Jezus v omenjenem odlomku prvič v Lukovem evangeliju govori o Bogu kot svojem Očetu. Starša morata tako sprejemati tujost svojega otroka. Evangelist tukaj ne prikazuje družine kot svete, temveč družino s konflikti, ki jih poznamo vsi: s trpljenjem zaradi drugačnosti otroka, z bolečo izpustitvijo otroka, z nerazumevanjem njegove poti. Toda temu pubertetniškemu konfliktu ponovno sledi opis idealne slike: »Jezus pa je napredoval v modrosti, starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh« (Lk 2,52). Ideal in stvarnost se menjujeta. Jezusu pripadata oba pola. Enako pripadata oba pola tudi vsem nam. Le v napetosti med bližino in razdaljo, med razumevanjem in nerazumevanjem, med skupnostjo in odtujenostjo rastemo v podobi, ki je vseč Bogu in ki ustreza naši notranji lepoti.

Anselm Grün